

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e192135/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1849.

Beretning

N° 160.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

To og halvtredstidstyvende (55de) Røde.

(Fort.)

Ordførem: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at, som Forsamlingen vil have erfarede, har den heitærede Krigsminister forhalet Tilfældet paa en anden Maade, end jeg har forhalet det. Jeg har nemlig ved at gjere mig det tydeligt, hvilken Forpligtelse det er paalagt dem, der udføres efter Forordningen af 23de September f. A., holdt mig strengt dertil, at Anordningen idemindte stitende forudlatter, at der ikke paaligger disse Personer nogenformig anden Værnpligt end den, der utvifseligen er paalagt dem ved Forordningen af 23de September, og antaget, at naar En, der er udførelsen efter denne Anordning, har stillet en Anden for sig, og Krigsdebetjente har modtaget Stillingmanden, saa har Stilleren fuldstændig opfyldt sin militære Forpligtelse. Stulde imidlertid Stillingen opfattes saaledes, som den heitærede Krigsminister har gjort det, saa maas det ogsaa erfindes at være rigtig, hvad den 23de Kongevalgte Rigsdagsmand (Tjehning) har bemærket, at det let vilde lode til en fejlagtig Opfattelse af Forholdet, naar det indvornes, at disse Personer stulle en Værnpligtig for sig, det det ikke for dem vil være klart, at det er en virkelig Betydning af Vilkaar. Men jeg har, som sagt, ikke troet, at dette kunde udledes af Forordningen af 23de September f. A.; eller troet, at man kunde komme til den Færdsligning, at man maatte betragte dem, der blide udførere efter Forordningen af 23de September, som om de vare udførere efter den almindelige Værnpligtslovs; thi med Henfyn til dem, som ere værnpligtige efter de almindelige Regler, er det ganske vist, at den heitærede Krigsministers Udtalelse er aldeles paaende, men med Henfyn til dem, der udføres efter Forordningen af 23de September, maas jeg tilføie, at jeg ikke kan komme til denne Anskuelse, da denne Anordning baade efter sin Tittel, efter sit Indhold, og jeg kan sige efter hvert Bøghov i den kan udtales sig som paaliggende en ganske ekstraordinær Pligt, og som det forekommer mig, maas man være berettiget til, ved at fortolke denne Anordning at indskrænke sig til det, denne Anordning selv siger. Jeg troer derfor, at naar Sagen betragtes saaledes, som den heitærede Krigsminister har ment, saa vil der Intet være vundet ved det stillede Forslag, og man vil kun lode disse Personer til at indlade sig i Forhold, som vilde blide mere debyrde for dem, end man har alligt at sætte dem Letelse.

Krigsministeren: Jeg skal blot i Almindelighed bemærke, at naar En afstatter en Stillingcontract, saa paatager han sig alle af dette Contractforhold følgende Forpligtelser, og det er allerede indtalt her i Anordningen, at Stilleren paatager sig den Forpligtelse, som paaligger Stillingstræderen; saaledes har jeg idemindte opfattet det.

Ordførem: Dette er vistnok indtalt i den almindelige Anordning, men det er ikke indtalt i Anordningen af 23de Septbr.

Krigsministeren: Det er vel sandt, men det er ikke ifølge Forordningen af 23de Septbr., at den Vedkommende stiller for sig; det er ifølge det frettigende Udsat, og vil han drøytte den Act, som Udsatet tilliger, saa maas han ogsaa overtage den dermed forbundne Forpligtelse.

Schak: Vil ikke den heitærede Justitsminister yttre sig?

Justitsministeren: Jeg finder ikke videre Anledning til at yttre mig, da jeg maas henholde mig til det, min ærde Kollega har sagt. Jeg kunne ikke sige, end at det ved Stillingen, efter § 12

i Forordningen af 23de Septbr. f. A. vil indtræde det samme Forhold, som ellers ved Stillingen. Den, der lader sig stille, paatager sig kun den Forpligtelse, der paaligger den, der stiller ham. Altsaa, naar Stillingmanden selv indskræb, kan han et længere opfynde Stillerens Forpligtelse, og derved fremkommer igjen Stillerens egen Forpligtelse til at udføre Tjensten, og i saa Fald vil han, efter de naturlige Forhold, komme til at opfynde den ham efter Forordningen af 23de Septbr. paaliggende ekstraordinære Forpligtelse, naar Stillingmanden ikke længere kan udføre den.

Frolund: Jeg maas tillade mig en Bemærkning med Henfyn til det, der er anført af den ærde Rigsdagsmand for Hjørring Amt (de District (Nyholm)). Derom jeg herte ret, saa appellerede han til en Hjørring af En af de ærde Miniistre og (satsede saaledes "at ifølge denne Erklæring maatte Sagen anses at være afgjort". Denne Argumentationsmaade kan jeg ingenlunde indvornes at være berettiget, thi jeg troer, at det er i overenssaa Tilfælde, at Sager, der behandles her i Salen, kunne anses at være afgjorte ved Erklæringer, selv fra samtlige Miniistre, end sige fra en enkelt Miniister.

Nyholm: Jeg ved ikke, om jeg maas give en Forklæring i denne Aulestning.

Formanden: Jeg troer ikke, at det er nødvendigt. Ved Ordet "Afgjort" har den ærde Rigsdagsmand vel ment, at Sagen for hans Vedkommende var afgjort ved de Udtalelser, der vare givne fra Justitsministerens Side.

G. Mogaard: Stjende det forekommer mig, at denne Sag maas anses for udsat, skal jeg dog gjere opmærksom paa, at man ved at antage det af de to ærde Rigsdagsmand for Nordschjønns lillende Hæningsforslag vil komme til det forunderlige Resultat, at man paa dette Sted bruger Ordet "stille" i en ganske anden Betydning end i § 25. Det følger nemlig ganske klart af Forholdets Natur, at de, der udføres ifølge Forordningen af 23de Septbr. f. A., ikke, ved at stille for sig, kunne gaar over til Forhærfningen, hvilket berimes et Tilfælde med alle dem, der stille for sig efter § 25. Det staar nemlig utvifselig indtalt i denne Paragraph, at den, der stiller for sig, gaar over i Forhærfningen; naar altsaa i § 26 bruges det samme Ord, at "stille", maas det herved forstaaes noget ganske Andet.

Formanden: Jeg troer at burde tillade mig at gjere den Bemærkning, at dette ikke følger deraf. Det staar, at de, der udføres efter denne Forordning, ogsaa kunne stille for sig; det er altsaa kun, forsaavidt Forordningen gaar.

Ordførem: Jeg maas ogsaa tillade mig at bemærke, at det slet ikke er sagt, at dette Hæningsforslag skal sættes i Forbindelse med § 26. Det Slags Stilling, § 26 omhandler, angaar kun Stilling af de Værnpligtige efter den almindelige Regel, hvorimod Forslaget kun angaar de ekstraordinære Værnpligtige efter Forordningen af 23de Septbr., og med Henfyn til det, den heitærede Formand har bemærkede med Henfyn til Hjørring, hvor det stulde optages i Anordningen, da maas jeg med Formanden være enig i, at det vil være det hensigtsmæssigste at optage det i § 5 i den almindelige Anordning. Man maas vel huske paa, at dette Forslag slet ikke gaar ud paa at forandre, hvad den almindelige Værnpligtsanordning indholder om Stilling i Almindelighed, men her er kun Overgangsmaal om de ekstraordinære Udførere.

Da ingen flere begjærede Ordet, freed man til Afstemning, hvoraf Utsaldet blev, at: